

Խմբագրութիւնը բաց է առնառեւեան 10—2
(բացի հիւրկի և տօն օրերէք).
—
Յայտարարութիւն ընդունվում է ամէն լեւոյով
—
Յայտարարութիւնները համար վճարում են
իւրաքանչիւր տողատեղին 20 հօսկէկ.
—
Տպարանի տէլէֆօն № 67.

ՆԱԽԱԳՆԱՅՈՒԹԵԱՆ ԵՒ ԱՌԵՏՐԻ ՌՈՒՍԱԿԱՆ ԸՆԿԵՐՈՒԹԻՒՆԸ

Տըրսովօ.—Ազգային ժողովն ընդ-
հանց 161-րդ յօդուածէն Յօդուած
8 մինչև յօդուածներին փոխադրէն նշանակվո-
ւին 10: Ներքին գործերի մինչև արտա-
քինար վերակոչվում է ներքին գ-
ծերի ու ժող. առողջաբանութեան
նկարարութիւն, առևտրի ու երկրագ-
ծութեան մինչատրութիւնը վերանա-
վում է առևտրի, արդիւնաբերութե-
ն ու աշխատանքի մինչատրութիւն: Հն-
տառվում են երկրագործութեան
պետական կալուածքների և երկ-
թուղիների ու պատահեռաբարկան
նկատրութիւններ:

Ապա ժողովը 326 ձայնով ընդ-
61-ի ընդունեց սահմանադրութեան
նախագիծը ամբողջովին:

Սօջիա.—Յուլիի 7-ին Դանիլի
մինիստրներին և պատգամաւորներին

նորան և գանձառանգը, յետոյ փեր-
իւնանդ թագաւորը: Թագուհին և գա-
նձառանգը մասնակցեցին ազգային
պարին:

Բէլգրադ.—Ի հիւանդի ունենալով որ
տեղական օպարիցիոն մամուլը շա-
րունակում է քննել խնդրեալ պա-
տանած միջոցները, տիրող կուսակցու-
թեան լիդէր Պաշիւր Պետ. Հեռ. Գործ.
Թղթակցին յայտնեց անկեղծ ցաւակ-
ութիւն, որ խնդրեց կազմակերպող-
ները իրանց կոչման բարձրութեան
վրա չը գտնուեցին և կարող չեղան
ըստ արժանիքի պատժել Ստանակին,
որ յանձնեց 2025-ի Ռուսաստանի
ազգային զգացմունքները, որոնք հա-
մախաւար կերպով թանկագին են
Սերբիայի համար: Պաշիւր ինքզինքն ուշա-
դուրեցին չը դարձնել օպարիցիոն մա-
մուլի վրա, որ անպատասխան քա-
ռայութիւն է մատուցում պաշտակա-
նութեան թշնամիներին, և յայտ յայտ-
նեց, թէ ռուսական մամուլը պատշաճ
գիշտակումով կը վերաբերվի դէպի
անկախ միջոցներ և կը շնորհակա-
տանքը դարձնէ զարմարական կա-
պերը: Վերջում Պաշիւր ասաց. «Չեմ
կարող սերբերի կողմից անկեղծ երախ-
տագիտութիւն չարտայայտել մեծ Ռու-
սաստանի ներկայացուցիչ չարակիցին
այն եռանդուն և տախտիկական մաս-
նակցութեան համար, որ ցոյց տուեց
ցաւակի դէպքը հարթելու մէջ»:

«Новое Время»-ի աշխատակից Վեր-
գուներ յարձակման ներքինիքը «Прав-
да» օպարիցիոն լրագրի աշխատակից
Կոլագինի կողմից: Վերջում Վերգու-
նը մէջ է գլխից: Յարձակումը ընդհանուր
զարթոյթը յարուցեց:

Լոնտոն.—Բարեկամ ցեղերի օգնու-
թեամբ թիւրքերէն անողկեց յետ ա-
հաճեցնել արաբներին և վերստին
գրաւել քաղաքային յիմարարը:

Վիլնիւս.—Լրագիրները տեղեկու-
թեաների համաձայն, Պոլզոբիցայում
լիւնտոնը այրանքներ մէջ տարածված
է տիֆ հիւանդութիւնը:

Բուրուսիոյ մասերը տեղի ունեցաւ
արեւմտեղ ընդհանրում գերմանացի-
ները և չեխներ միջև, որոնց դերմա-
նայններն արդեւ չէին լինում: Երբեք
ազգային տունը: 9 չեխներ կայանաւոր-
ված են, մի քանի մարդ վիրաւոր-
ված է:

Պատգամաւորները պալատ Օրակար-
գի ընտելութեան ժամանակ տեղի ունե-
ցան բռնու միջոցները սօց-գեմօլ-
րատները և դերմանական նախօր-
նատները միջև: Նիստը փակելուց յե-
տոյ, հասարակութիւնը ցոյց տարեց
ընդդէմը (?):

Արտաքին գործերի մինիստր Էրեն-
տայը մեկնում է արձակուրդով յուլի-
սի 9-ին:

Պարիզ.—Հաւատարմութիւնը
լիազորված է արտաքին գործերի մի-
նիստը միջոցից յայտնելու, որ պարի-
զեան մի քանի թերթերում երեցած
վերջին օրերի տեղեկութիւնները դիպ-
լոմատիական գործիչներ մասին ֆրանս-
գերմանական բանակցութիւններին ա-
ռիթով անհիմն են բոլորովին:

ՖԵԼԵՏՕՆ

ՏԱՐՈՐԵԱԿ ԶԱՆԿՈՒԹԻՒՆ

Նստած իրար հետ խօսում էինք:
Նրա դէմքը յոգնած էր, մաշված. կնի-
տներ շարաւարտաբար խոր ակունքներ էին փո-
րել աչքերի շուրջ, կզակի վրա, մանաւանդ
ճակատին:

Հեղու բան է ասել, քանակէտը տարի էր,
ինչ նա դրում էր:

Անելի վատ. նա պրօֆէսորն ալ հայ գրող
էր, որը կատարել անգիտակցաբար, իրա-
նից բոլորովին անկախ պատմաւորով հա-
յոց ազգին տուել էր վեց հոգի օրինական
զաւակներ:

Անընչաւ բանասերեղական ոգիւրու-
թիւն էր դա, երբ ամեն մէկը դրանց
յօրինում էր նայողին: Կնիտութեանը,
որպէս և մի պատմաբան, պատմաւոր կամ
ամառային էտիլը... Նկատում էին բարե-
կամեցող նրան:

Եւ նստած դրա հետ դեմ առ դեմ խօ-
սում էինք:

— Երբեք չեմ հասկնում, որ նա ինչ...
— ճանձնեցի, յոգնել է. Աստուած վկայ,
անշուք, ուզում եմ մեղմել:

Սա չհարկէ, հակաճառում էի, աշխա-
տում էի ուղիւղել:

— Թող այդ ճանձնեցիք, դու դեմ ես,
մեզ պէտք է, մի տարի. ես համբերել և
մեղմ, երբ լուծ եմ, կը օտնեղ քո յօրե-
կանքը:

Նա վրդովւում էր:

— Օ, ոչ, ի մեր Աստուծոյ ոչ, և ոչ մի
յօրեկան և ոչ մի շրջել ալ մասին, ես բո-
լորեք ծածկում եմ այդ օրը, տարին մի
թիւնին ստում եմ, որ միայն քանակէկ
տարի է անցել, միտնելով թէ քանակէթ,
մի խօսքով այնպէս եմ տնում, որ հեռաց-
նեմ ինձանից տանջանքի և ծաղրի հրապա-

Կարիք.—Չիմանալու լուսացարաններ
վրա յարձակումները շարունակվում են:
Երկրից են կրում նոր անկարգութիւն-
ները: Կարգադրված է քաղաք ու-
ղարիկ 500 մարդուց բաղկացած նոր
գորարածին:

Կարիք.—Երէկ երեկոյան 50,000
բանակներ միասին կայացրին, յարձակ-
վեցին չինական լուսացարանների վրա,
չարդեցին պատուհանները, քարուքար-
արին գրասենեակները:

Պորտո-Օրբէն.—Ամերիկական, գեր-
մանական և խալական միասինները
կրկնեց կառավարութիւններին յամառ-
բէն պատերազմական նաւեր ինդոնեզի-
Միացեալ-Պետութիւնները հայտնի չըն-
բը կուղարկեն բաւականաչափ ծո-
կային ոյժեր:

ԽՕԼԵՐԱ

(Պետերբուրգի Հեռ. Գործ.)

8 յուլիս

Բուլճոս-Ալբի.—Խաղաղի և ռուս գաղ-
թականները կենթարկվին Ծօրեայ կարա-
տին՝ խօրհրդի առիթով:

Պետերբուրգ.—Նիկոլայի քաղաքը և Նի-
կոլայի գաւառը Սամարայի նահանգում
ճանաչվում են խօրհրդի անկախ:

Տրիւստ.—Երեան հանկե խօրհրդի Ծօ-
րեայը:

Բագու.—Վերջին երկու շաբաթների ըն-
թացքում խօրհրդի հիւանդացան 4 մարդ:

ԲԱՆԱԿԱՆ ԱՆՆԱՐԶԻՑ

Քաղաքական հօրեգունը պատված է մը-
նայ ամպերով—այս շաբաթ արտայայտու-
թեան են հանձնարում, սովորաբար յո-
ղուածաբարը ճիշդ այն վիճակում գտնված
ժամանակ, ինչ վիճակում կը գտնվի ներ-
կալ վայրկեանի ամեն ոք, ով կը ցանկա-
նայ թիկն հայտնեց սենեկի շուրջը կատար-
վող քաղաքական չարադրուշակ անցքերի
վրա...:

Ուշիկ ընթերցողն արդէն գիտէ, թէ եւ-
րոպական պետութիւնները որպիսի հայա-
կան գործը են տարած դէպք մասը պի-
տուլիները, ճիշդով ու հարստաւարով
ժողովուրդները... Անա պալատի հայա-
կան գործը և անուն մարգարեութեան
զգացմունքի արդիւնք է, որ ամենքի շա-
րունակ ֆրանսական մեծ պետութիւնը—
«հաւաստութիւն, ապստոլիւն և եղբայ-
րութիւն» քաղաք մեծ հասարակապետու-
թիւնը—Մարտիոյում կարգ պահպանելու
և երօպական քաղաքակրթութիւնը «կարե-
նի մարտի» երկրի խորքերում տարածե-
լու համար իրար է հանել զօրքեր և
թիւնութիւնը ստիւններ և մանաւոր՝ գըն-
դակներ... Եւ դեռ էլ որքան է հանկու, հաղթաւոր առողջ երեսասարդներ, բա-
նուկ ձեռքեր, բնասելի միակ յոյս և ա-
պաւն բանուրբներ՝ Աֆրիկայի խորշակ-
հար անապատները ուղարկելով...:

Ան և մրցակիցը «Ամեն Բիւնարի»
փոքրիկ լաշոր կանգնելի ղեկավարու-
թեամբ գործող Գերմանիան է, որ անըն-
աչեքով հանդէպ է հասարակ իրողութեան
վրա ու, ինչ ոչ մի կամ չունենալով մեղ-
պելին «հրեան հաւեր» տարիքով օրը
ճեղքելով՝ Աֆրիկա թռչելու և «հոյս ու
կարկուտ» թափելու իր դարաւոր թշնամու
վրա, Անադիւր քաղաքն է գրաւում, սովո-

րակական օտնը: Ես... ես միայն մեղմել եմ
ուզում...:

— Նույն ուրեմն հանդիսաւոր թաղուծը
կը կատարեն—հեղեղից ես:

— Օ, ոչ, ես այդ ծաղրելի դիմաւորներն
էլ եմ ճանաչում և դրանից սարսափում եմ
նայքան, որքան և յօրեկանից. դիմա-
կանութեան վկայ, երբ համաձայնում ես,
ստանում ես, որ հայ գրողի թաղումն ու
յօրեկանը մեկնայ բանին, եւ մեկնայ
ծաղրն ու հեղանքը, մէկը կենդանի ժա-
մանակ, միւրը մանից յետոյ, և ես վըն-
ուկ եմ...:

— Ինչ է, չը մեղմել և չը թաղել—ընդ-
հատեցի ես:

— Ոչ, ընդհակառակ, որքան կարե-
լի է շուտ մեղմել, բայց... բայց մեղ-
մել հայրենիքից, դուրս, մի տեղ, ուր ոչ
մի հայ չը լինի, ուր ոչ մի հայ չիմանայ
որ մեկնողը հայ գրող է, մեղմել օրինակ
Մալապալաքում, Սանդիլիան կղզիին-
րում, Ալգոլիան երկրում, Սամարայի
նահանգի մի Գոլոբովի գիւղում և թաղ-
վի մի փոքի մէջ օտարների ձեռքով, նայի
իսկ կիբիկներ, պապականներ, հօթին-
թոններ և այլն:

— Այսպէս ինչու. ինչն է մահվան լընդ-
րում քեզ պաշտան գտնելի դարձրեց:

— Ինչը, բոլորը, բոլորը—այդ կարգա-
դրիչ յանձնաժողովները, մեղմելի թաղե-
լու համար զանազան սուտի սով ժողով-
վող գրանիք, իրանց անըն. ցուցադրելու
համար ցաւակցական հեռագիրները լրա-
գրներում, յուղարկաւորութեան նայն ցու-
ցաւով գնացը, իրանց անուն աղբանուր
տպված տանները համար տրված յիշ-
եթիւններն ու տպարկութիւնները և վերջապէս իմ հոգնացի առիթով եղած
ճաշեկները, ընկերներն շրջանում: Աս-
տուծով վկայ, այդ բոլորը անպիղի գիտեմ, և
անա երեմն երբ գիշերը աչքս փակում եմ

բական «մահկանացու» շոգնակում... էլ
չեմք առում ճիշդ Արթուր» մշտապա-
րաւոր անարեւոյտ անարմոք, երեսաւար
Աֆոնս արքայի արտաւարտ կատարարու-
թեան մասնակցները պիտու չընուն՝ ձեռ
որակում անպարտ մտահոգութեամբ եւ
ուրիշ կերպ էլ չեն կարող ՉԳ որ միլիոն-
ներ են հարկաւոր յիշեցած դրամատիկների
զանձնարարները լցնելու: Ե՞ որ միլիոններ
են հարկաւոր «արտաւարտ ծախքեր»,
երկրի կարգը պահպանելու, միլիարդաւո-
րների միլիարդները կրկնապատկելու, նը-
րանց ընտանիքների ընդող ծնողներին
չեղմունքներ ուղարկելու... և հազար տե-
սակ անթիւ և անծայր «եղունակներ» հա-
մար... Ո՞րն հոգ Ո՞վ է մտածում այս տե-
սակ ծախսերի բանի մասին: Ե՞ որ
«Երկրամասնական գնացմունք չէ ճանաչում»—
ասել է հանձնարիչ դիւլօմատը:

Բայց թողնենք միջանկյալ, Գերմանիա-
յին, Անգլիային և նայն իսկ Սպանիային
իրար բռնեց ցոյց տալու, չարաւարտի
Մարիոլի «անվար շահերը» պաշտպանե-
լու համար, մինչև որ մէկն ու մէկն քիթն
ու պտուղը շարունակողը կը լինի: Թող-
նենք նայն իսկ ուղարկող պաշտպան, ու
որնք ամենքի շարունակ հերոսացին, կու-
ն են մղում իրանց անհաւասար թշնամու
դէմ՝ ապստոլիւն, անկախութիւն ձեռք
բերելու և ապստոլիւն «թիւրքական տա-
ժանակը թիւ ապկեց»... Ուրախ, մը-
լիթարական և խրախուսելի գործ, «արա-
ցաւ» ընդդէմ, անըն ընդդէմ: Եւ ինչ
ընդդէմ բռնութեան... Բայց, բայց... Ինչ-
քան «բայց»-ը կարելի է մէջ բերել միջ-
ով Մեծ Մարգարանի արան ճաղաղիկնե-
րը անդին՝ ծովի հարաւային կողմը, ան-
դին՝ խիզախ արանացի հարան ժողովը-
դի մէջ—ու նայն հերոսական, ընդդէ-
մաւ ժողովը լուս, անընդուն հանդիսա-
տեա լինել... Ո՞ր էր անկախութիւն ձեռք
բերելու անհուն տնայնքն այն ժամանակ...
Թէ սաղանքի հոգնելը փշուռ են քաղա-
քականութեան մէջ պատմական երկրից
դեր խաղացող Բալկանեան թիւրքալուսն հիւ-
սիային կողմը գտնող մեծ պետութիւնից,
կաթիլիկութեան համատարած այդ մօլե-
նանդ վայրից...:

Ապա փոքրիկ Բալկանեան մեծութեան
հոգնելով բռնված փերիկանից «բաղաւոր»
հայրենիքը... Պատմական մեծ և նշանակա-
լից ժամանակներում ենք ապրում: Ան-
գլիային մեծ ժողովի» նիստին են տեղի ու-
նենում նորապարծ թագաւորութեան Տը-
նիօ սրբազան քաղաքում... Հեղու
չէ... Այդ ժողովում պէտք է վճարի Բալկա-
նայի բարդ թաղաւորութիւն ունենալու
կամ չունենալու հարցը... Հեղու գիտէ, թէ
սաղանքակալ են խաղում փոքրիկ երկրա-
նեք պարագ ժամանակ: Դու եմ ամի
պակաս գործ չեն կատարում այդքան հրա-
մաններով խմբված ազգային մեծ ու փոքր
ժողովներ:

Մաղաւ. միտմամբ զօգի ենթարկվել թէ
խեղճ Բալկանեան և թէ նորին մեծութիւն
Ֆերիկանից թագաւորութիւնը: Դու 1903
թ. էր, որ Կ. Պոլսի գնաց նորին բարձ-
րութիւնը—այն ժամանակ դեռ ես ին-
խան—Արդիւ-Համիդի աշը համբուր-
վով ու նշանակել է փոխարաքաւոր ճա-
կատի համարող տանայով՝ թագաւորա-
կան բարձրութիւն արտաքին արժանացաւ
ստանց թագաւորական կոչումն ունենալու
սակայն: Սկիզբն էր երկանց Տիտղոս կա-
ռանց թագի: Դա էլ չուշացաւ յայտնվե-

և երկանայում, որ ես մեղմել եմ, իմ աչ-
քին առաջ պատկերաւոր է այդօրինակ
իմ թաղումը և դիմաւոր շուրջ կատարվող
բոլոր մանրամասնութիւնները, օրինակ՝ ես
գիտեմ նոյնիսկ, թէ ովքեր են ընդունվող
ներկայացուցիչներ այս կամ այն քաղա-
քից, ինչպէս են ներկայ լինելու իմ հոգն-
անգլիկաներին, գիտեմ թէ ինչ հաղորդում
են գալու, երբ են նրանք տուրը դէմը ըն-
դունելու, ում հետ են գնալու և լրացնելու
իմ թաղման ժամանակ, ես գիտեմ հեռա-
գիրների բովանդակութիւնը ամենայն ման-
րամասնութեամբ, գիտեմ նոյնիսկ...:

— Բայց ինչպէս, որտեղից,—հարցրի ես:

— Եւ, ՏԵՐ Աստուած, եսթ յօրեկան
եմ տեսիլ ես, ութ թաղում և ինչպէս ես
չիմանամ. ինչ է, ես երկանայ եմ թէ մի
նորից, որ ուզում է թիկմալի նիւթ դառ-
նալ:

— Շատ լաւ. բայց ինչ արդիւնք է քո
այդ յոռեանութիւնը, այդ ապատիւնը—
հարցրի ես:

— Նա վրդովւեց:

— Ինչի, ինչի խոստովանվիր, որ կեան-
քը հեռաքաղաքական է մինչև այնքան, երբ
նրա մէջ կայ մի որմէ գաղտնի քեզ հա-
մար, երբ կան բաներ, որ դու չը գիտե-
ասայ այդ անձնաթիւ, այդ անորոշ և դա-
ւալի, նոր, հեռաքաղաքական. բայց ինչ հա-
մար. ինչ է մտած ինչ համար նոր, երբ
իմ թաղման և յուղարկաւորութեան ամե-
նափոքր մանրամասնութիւններն անգամ
գիտեմ...:

— Գուցէ դու համաձայնվես. յօրեկանը
ու թաղումը կատարել ոչ թէ Թիֆլիսում,
այլ իրանում, Շուշում, Գանձաւում, նույն,
նայն երեք գիւղում:

— Գորդը այնպիսի թիւն է, որ
ինչ թիւնք թէ նա առաջարկ է ստանում
հայ թիւնքերը մէկում գիտեմ:

— Օ, ոչ, ասելի վատ, վատ հեղու նրա-

լուս Պորտը շուր էր հարկաւոր եւ երբ
սրանից երեք չորս տարի առաջ կատարվեց
Թիւրքիայում պատմական մեծ յեղաշրջում,
նորին բարձրութիւնը, լաւ չեմ յիշում՝ Մա-
հիմիդի թէ Պետովի միլիարդութեան օ-
րով, գիշերը, իրեն գիշատաւ հայր ժողու-
վորի, վերջինիցս միանգամայն ծածուկ,
նայն ինքն Տընիօլ քաղաքում դրեց իր
զլինին արքայական թագ և արքայ, թագա-
ւոր հռչակեց իրան... Ոչ մի ձայն, ոչ մի
ծպտուն ըմբատութեան իր ժողովրդի կող-
մից: Ո՞վ էր գիտել ընդդէմ խիստի աքա-
ցելու:

Եւ անա այժմ, երեք չորս տարի անցնե-
լուց յետոյ, Բալկանայի երջանիկ ժողու-
վորըը տալիս է վիճակաւոր իր միա-
պետն այն, ինչ որ նա ունէր առանց ու-
րիշ «մեղմութիւն» և «շախաւ» քաղելու...
Սիւմ. Հոյնեան:

ՆԵՐՔԻՆ ՏԵՄԱԿՈՒԹԻՒՆ

ԸՆԹԵՐՆՈՂԻ ՅԵՇԱՍԱԿԱՐԱՆԻՑ

ԵՄԱ մեղիք արեւիքիմ:
Փոխվող. առաւ.

Միշտ այդպէս ենք մենք:

Միշտ քանի ծայրագիծութեան չը հա-
նէ, երբեք չենք մտածի մեր պարտքը կա-
տարելու:

Նայում ենք մեր չորս կողմը և ինչ ենք
տեսնում:

Քաղցած ուսուցիչ:

Հիւանդ գրող:

Մերի դերասան:

Դոն-Գուտ քնկած հասարակական գոր-
ծիչ...:

Եւ բոլորն էլ մտաբանութեամբ հայ
փաստաւոր կիսաքաղաք ապրող, հիւանդ ու
հիւանդ...:

Եւ կարծես այդպէս էլ պէտք է լինի:

Մարդիկ որոնք շատ անգամ իրանց ամ-
բողջ կեանքը մեղ են նուիրում, որոնք ան-
նական ապահովութիւնն ու շահը մի կողմը
թողնւմ են հասարակական գործունէութեան են
նուիրում իրանց՝ ամենքից մոռացված,
քաղք են տալիս իրանց խղճուկ պտուղի-
նը, գուրէ նիւթական ապահովութիւնից,
զուրկ նոյնիսկ կենսական անհրաժեշտ պի-
տոյններից, բայց բաւական է, որ նա միու-
նէ, և անա սկսվում է դրդեցը: Երբեք իրանց
չգիտում են համարական յոյնամանորով,
հարկաւոր քաղաքներից ներկայացուցիչ-
ներ են ուղարկում նրա թաղման հանդիսին
մասնակցելու, դիմաւորող պատկերի
ծանրութիւնից շարժվել չեն կատարում,
ցաւակցական հեռագիրներն ու նամակնե-
րն թիւ և ուսումը չէ լինում...:

Այդպէս ենք մենք միշտ:

Երբ ենք մեր Գր. Արքունիքն, որ մենք
միայն փառաւոր թաղի գիտեց մեր գոր-
ծիչները:

Եւ մեր հասարակութիւնը հարկաւոր
անգամներ է ապագայի անմահ հրապա-
րակութիւնը այդ խօսքերը:

«Կնա մեղիք» արեւիքիմ:

Անա հայ ժողովրդի դէմքը

Типографія канцеляріи Намѣстника Его Императорскаго Величества на Кавказѣ, Лорисъ-Меликовская улица, домъ № 10.